

Hvad er Grunden hertil? I Detailler at gennemgaa dette Post for Post vilde føre for vidt, og det maa ogsaa være tilstrækkeligt at fremdrage de vigtigste Aarsager, der forklarer største Delen af den stedfundne Stigning. For det første maa det erindres, at den store Lønningslov af 12. September 1919 først traadte i Kraft den 1. Oktober 1919, altsaa kun fik Virkning for Halvdelen af den radikale Regerings sidste Regeringsaar, og dertil kommer, at Lønningslöven ikke indeholdt noget om den største Del af Udenrigstjenestens Lønningsudgifter, nemlig Opholdstillæget i Udlandet. Først under den nuværende Regering lykkedes det at faa den saa haardt og saa stærkt tiltrængte Regulering af Opholdstillæget i Udlandet gennemført og dermed skaffet Tjenestemændene i Udlandet tilsvarende Fordele, som Lønningsloven af 1919 gav Tjenestemændene herhjemme. Alene paa Lønningskontoen steg Udgiften fra ca. 948 000 Kr. i 1919—20 til ca. 1 435 000 Kr. i 1920—21, altsaa med ca. 487 000 Kr. Samtidig reguleredes Lønningerne for det underordnede Personale ved de udsendte Repræsentationer, og navnlig af denne Grund steg Kontorudgifterne ved de udsendte Repræsentationer fra ca. 1 063 000 Kr. i 1919—20 til ca. 1 763 000 Kr. i 1920—21, altsaa med ca. 700 000 Kr. Alene disse to Poster, der altsaa betød Opfyldelsen af et simpelt Retfærdighedskrav, og som for øvrigt var tiltraadt af samtlige Rigsdagens Partier, androg en Stigning paa ca. 1 200 000 Kr. Jeg har allerede forleden Dag nævnt Udgifterne til den sønderjydske Grænsekommision, ca. 667 000 Kr., og Udgifterne til Kursgodtgørelserne, ca. 400 000 Kr. Disse to Poster bliver altsaa tilsammen ca. 1 100 000 Kr., hvortil der intet tilsvarende findes i det foregaaende Aar. I 1920—21 afholdtes endvidere første Gang Udgifter i Anledning af Folkenes Forbund til et samlet Beløb af henimod 600 000 Kr. Heller ikke dertil fandtes tilsvarende Udgifter under den radikale Regerings sidste Aar. Disse fire Eksempler, som jeg her har nævnt, giver fuldkommen Forklaring paa en Udgiftsstigning af henimod 3 Mill. Kr.

Men det maa jo i al Almindelighed forstås, at der ikke kan anstilles Sammenligninger, fordi Udenrigsministeriets Budget — hvad for øvrigt nogle af de Eksempler,

jeg lige har anført, viser — nu i Modsætning til i den radikale Regerings Tid maa bære Udgifter, der ikke i streng Forstand vedrører selve Udenrigstjenesten, men angaar Samfundsforhold og Samfundsformaal, som de nye udenrigspolitiske Forhold har ført med sig, og som er uafvendelige. Jeg finder det derfor heller ikke rigtigt, naar Stigningen af Udenrigsministeriets Budget fortrinsvis sættes i Forbindelse med Udenrigsministeriets Omorganisation. Maaske er der enkelte ærede Medlemmer, der har fortrudt disse Love, men det er ikke Aarsag nok til at begrunde den fremsatte Kritik. Jeg tror at have godtgjort, at Stigningen falder paa ganske enkelte Konti og har en ganske naturlig Forklaring. Forleden Dag havde jeg for øvrigt Lejlighed til for det sidst forløbne Finansaars Vedkommende, 1921—22, at vise, at den der stedfundne Stigning andrager ca. 638 000 Kr.; hvilket er forårsaget ved Udenrigsministeriets Omorganisation. Der er saaledes for Finansaaret 1921—22 søgt bevilget, som jeg ogsaa sagde forleden Dag, ca. 950 000 Kr. mindre, end man maatte være forberedt paa efter de Beregninger, der blev anstillet ved de nye Loves Gennemførelse. Jeg kan som Følge heraf ikke anerkende Berettigelsen af den fremførte Kritik, og i hvert Fald kan den ikke særlig begrundes, som det er sket, ved Udenrigsministeriets Omorganisation. For at gentage det, saa er dette Beløb ikke overvældende, naar de Forhold, hvorunder man arbejder, tages i Betragtning. Vil Danmark træde ud af Folkenes Forbund, vil det opgives alt internationalt Samarbejde, altsaa isolere sig selv og føre en Isolationspolitik, er det muligt at bringe Udgifterne ned, ellers ikke. Dette er et Spørgsmaal, forekommer det mig, af en saa vidtrækkende Betydning; at det ikke kan løses saa nemt, som det er for søgt gjort i disse Dage.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Heilesen spurgte mig om, hvorledes det gik med Sagen, der angaar de to Fuldmægtige i Sæby. Jeg skal i den Anledning oplyse, at nogen Tid efter, at Viborg Overretsdøm var faldet, indhentede Ministeriet Oplysninger fra Politimesteren og Dommeren i Sæby. Da disse Oplysninger ikke forekom mig tilstrækkelig udtømmende, har jeg for nogen Tid siden indhentet nye